

Η Πηνελόπη Κούρτζη στο KoolNews.gr: «Μία γυναίκα συγγραφέας θεωρώ πως έχει πολλά να δώσει στον αναγνώστη»

Πέμπτη, 29. Δεκεμβρίου 2016 - 13:39

Η Πηνελόπη Κούρτζη παρουσιάζει το πρώτο της βιβλίο με τίτλο «Κουμκουάτ, εκεί όπου ρίζωσε η αγάπη» από τις εκδόσεις Ψυχογιός, το οποίο υφαίνεται γύρω από το άρωμα και την ύπαρξη ενός δέντρου κουμκουάτ. Με ζωντανές εικόνες και στιβαρούς χαρακτήρες που συνεπαίρνουν τον αναγνώστη, η συγγραφέας εγκαινιάζει την συγγραφική της ιδιότητα επιτυχώς, προσφέροντας μεστωμένη τη γλύκα της λογοτεχνίας σε όσους διαβάσουν το μυθιστόρημα της χωρίς να λιγώνει, χωρίς να κουράζει, χωρίς να επαναλαμβάνεται σε ένα κείμενο που ούτε αγκομαχά, ούτε πισωπατεί στις ανηφόρες της πλοκής.

Από τον [Αγγελο Γεραιουδάκη](#)

Το σημείο εκκίνησης για τη συγγραφή του πρώτου μυθιστορήματός σας ήταν κάποιο συγκεκριμένο συμβάν;

Η έμπνευση και το σημείο εκκίνησης για το μυθιστόρημα αυτό ήταν η πραγματική ιστορία των προγόνων μου και συγκεκριμένα η ιστορία της γιαγιάς μου. Φυσικά, το βιβλίο αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας σε μεγάλο κομμάτι του, ο πυρήνας όμως είναι πραγματικά γεγονότα.

Τί ιδιαίτερο έχει η συγκεκριμένη ιστορία που σας έκανε να την γράψετε σε βιβλίο;

Ενώ είναι μία καθημερινή ιστορία μίας οικογένειας σαν αυτές που όλοι συναντάμε σε ακούσματα παλαιότερων γενιών, ταυτόχρονα είναι και ένα συγκλονιστικό οδοιπορικό καθορισμένο από πολλά παιχνίδια της μοίρας και μέσα σε χρόνια που από μόνα τους προκαλούν το ενδιαφέρον μας ιστορικά και κοινωνικά.

Γιατί επιλέξατε να δώσετε το συγκεκριμένο τίτλο στο μυθιστόρημα σας;

Επέλεξα το συγκεκριμένο τίτλο καθώς το κουμκουάτ έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την ηρωίδα του βιβλίου, τόσο πραγματικά όσο και αλληγορικά. Όλο το βιβλίο υφαίνεται γύρω από το άρωμα και την ύπαρξη ενός δέντρου κουμκουάτ και έτσι δεν θα μπορούσα να το φανταστώ με κάποιο άλλο τίτλο που να συνοψίζει καλύτερα την γεύση του μυθιστορήματος αυτού. Την πικρή και ταυτόχρονα γλυκιά γεύση της ζωής.

Δίνετε μεγάλη έμφαση στο θέμα της αγάπης. Τη θεωρείτε καθοριστική στη ζωή του ανθρώπου;

Ναι, απόλυτα καθοριστική. Την ίδια την αγάπη, την αναζήτηση της, την ζύμωση της σε άλλα συναισθήματα, την έλλειψη της, την απώλεια της. Σαν έννοια, είτε αναφερόμαστε στην ερωτική πλευρά της, είτε σε οποιαδήποτε μορφή αγάπης προσδιορίζει έναν άνθρωπο, την αδερφική, την φιλική, την αγάπη προς τη ζωή, τη δημιουργία, το Θεό, με απασχολεί ιδιαίτερα και θεωρώ πως κάθε φορά διαφοροποιεί τις πορείες των ηρώων και ανοίγει νέους ορίζοντες.

Ένα μεγάλο μέρος του βιβλίου διαπραγματεύεται το θέμα της προσφυγιάς την περίοδο του 20ου αιώνα. Σήμερα στη χώρα μας καταφθάνουν χιλιάδες πρόσφυγες πασχίζοντας να ξεφύγουν από τον θάνατο. Υπάρχει κάτι που σας δίνει ελπίδα στη σημερινή Ελλάδα της κρίσης;

Ως άνθρωπος έχω την τάση να είμαι αισιόδοξη. Έτσι, ακόμα και σε αυτήν την σημερινή εποχή της κρίσης, βρίσκω ελπίδα σε πολλά πράγματα. Καταρχάς, αντλώ ελπίδα από τα χαμόγελα των δικών μου ανθρώπων αλλά και από την ευθύνη που νιώθω που έχω προς αυτούς. Ελπίδα, επίσης, μου δίνει ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας μας που δεν τα παρατά και προσπαθεί μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες όχι μόνο να επιβιώσει αλλά και να δημιουργήσει. Ελπιδοφόρο επίσης βρίσκω το γεγονός πως ως λαός φαίνεται να μαθαίνουμε από τα λάθη μας, ακόμα και αν δεν μπορούμε να τα διορθώσουμε αμέσως. Τέλος, αντλώ ελπίδα από το παρελθόν, κάθε φορά που διαβάζω για άλλες γενιές και παραδειγματίζομαι πως τα κατάφεραν και αντεπεξήλθαν σε μεγάλες και δύσκολες κρίσεις των τότε καιρών.

Υπάρχουν ήρωες σε αυτό το μυθιστόρημα που αγαπάτε ιδιαίτερα;

Υπάρχουν, ναι! Αγαπώ ιδιαίτερα την Θεοδώρα για προσωπικούς λόγους, αλλά και την Παρέσα που ενώ είναι μία ηρωίδα της φαντασίας μου, σαν περσόνα συγκεντρώνει πάνω της όλα αυτά τα στοιχεία που κάνουν έναν άνθρωπο ιδιαίτερο, διαφορετικό και μαχητή της ζωής.

Ποια είναι η υποδοχή του μέχρι στιγμής από το αναγνωστικό κοινό;

Νιώθω πολύ τυχερή καθώς βλέπω πως μέχρι τώρα το αναγνωστικό κοινό έχει αγκαλιάσει το «Κουμκουάτ» και το επιλέγει. Συγκινούμαι πολύ με την αγάπη του κόσμου προς το βιβλίο αυτό, και όσο περνάει ο καιρός και βλέπω τις όμορφες κριτικές και την πορεία του, ενθουσιάζομαι όλο και πιο πολύ γιατί βλέπω ότι ταυτίζομαι με πολλούς αναγνώστες γύρω μου.

Ποιο είναι το καθημερινό πρόγραμμα όταν γράφετε ένα βιβλίο;

Συνήθως δεν αλλάζει η καθημερινότητα μου στην οικογένεια μου και τη δουλειά μου γιατί δεν έχω τέτοια περιθώρια ως νέα μαμά και επιχειρηματίας. Οι ώρες που γράφω είναι κυρίως πολύ πρωινές πριν αρχίσει μία τυπική μέρα μου ή και αργά το βράδυ. Αυτό που αλλάζει τις εποχές που γράφω, είναι συνήθως ο τρόπος που βιώνω τις καταστάσεις γύρω μου, καθώς μέχρι να ολοκληρώσω ένα βιβλίο ένα μεγάλο μέρος του εαυτού μου ζει μαζί με τους ήρωες μου και τους σκέφτεται ολημερίς.

Υπήρχε κάτι που σας δυσκόλεψε ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της συγγραφής του βιβλίου;

Η συγκίνηση κάποιες στιγμές σε δύσκολες περιγραφές του βιβλίου που με κατέκλυζε. Επίσης, συνάντησα κάποιες δυσκολίες στην έρευνα στην αρχή, επειδή έπρεπε να ανατρέξω σε ιστορικά ντοκουμέντα που ήταν δυσεύρετα.

Ως γυναίκα συγγραφέας, ποια η γνώμη σας για τη «γυναικεία γραφή»; Προφανώς το φύλο επηρεάζει την οπτική, αλλά μια γυναίκα όντως γράφει διαφορετικά;

Ναι, σίγουρα πιστεύω και εγώ πως το φύλο επηρεάζει τον τρόπο γραφής, όπως άλλωστε και όλες τις πλευρές της σκέψης και της έκφρασης. Από την άλλη, πιο πολύ πιστεύω πως εξαρτάται από το θέμα που επιλέγει ο κάθε ή η κάθε συγγραφέας η οπτική γωνία. Για παράδειγμα, το Κουμκουάτ ενώ είναι ένα «συναισθηματικά» γραμμένο βιβλίο, έχει μεγάλη αποδοχή στους άντρες λόγω του ότι πραγματεύεται τον πόλεμο, την κατοχή και την επιχειρηματικότητα κάτω από αυτές τις συνθήκες. Αυτό που πιστεύω πως κάνει μία γυναίκα συγγραφέας ίσως διαφορετικά από έναν άντρα, είναι να αφιερώνει παραπάνω χρόνο ή σκέψη στα συναισθήματα και τους δρόμους του μυαλού, πράγμα που θεωρώ πως έχει πολλά να δώσει στον αναγνώστη. Από την άλλη, εγώ προσωπικά έχω κλάψει εξίσου με βιβλία γραμμένα από άντρες συγγραφείς και από γυναίκες και έχω μελετήσει σαν «εγχειρήδια ζωής» πολλά από αυτά.

Έχετε σκεφτεί για τη συνέχεια με τι θέμα θα θέλατε να συνεχίσετε την συγγραφική σας πορεία;

Ολοκληρώνω αυτή την εποχή το επόμενο βιβλίο, που είναι και αυτό βασισμένο σε μία πραγματική συγκλονιστική ιστορία τοποθετημένη κάπου στα μέσα του 1800, κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας. Πραγματεύεται την νοθογένεια, σαν φαινόμενο αλλά και σαν κατάσταση που υπήρχε σε εκείνα τα χρόνια σε κάποιες περιοχές της Ελλάδος και ταυτόχρονα την ιστορία κάποιας άλλης περιοχής της Ελλάδος, και βέβαια την αγάπη σε εκείνα τα δύσκολα χρόνια.